

Til lovforslag nr. L 9. Skriftlig fremsættelse (23. februar 2005)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven (Forældelse, skærpelse af straffen for falske afsonere m.v.).

(Lovforslag nr. L 9).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en revision af straffelovens generelle regler om forældelse af strafansvar. Lovforslaget har desuden til formål at skærpe straffen for den, som tilskynder en anden til at afsonere en fængselsstraf i sit sted, samt for falske afsonere.

Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag (L 98), som bortfaldt i forbindelse med afholdelse af valg til Folketinget.

Lovforslaget bygger navnlig på Straffelovrådets betænkning nr. 1441/2004 om visse forældelsesretlige spørgsmål samt betænkning nr. 1438/2004 om forældelse af strafansvar for særlovsovertrædelser fra Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (Brydensholt-udvalget).

Det foreslås for det første, at forældelsesfristens længde i alle tilfælde vil være bestemt af strafmaksimum i den pågældende straffebestemmelse eller være fastsat direkte i loven. Det betyder, at forældelsesfristen ikke længere i nogen tilfælde vil afhænge af den konkret forskyldte straf. Lovforslaget indebærer samtidig, at der i alle tilfælde vil gælde samme forældelsesfrist for juridiske personer som for fysiske personer.

Dernæst foreslås det, at der for visse overtrædelser af skatte-, told-, afgifts- og tilskudslovgivningen fastsættes en minimumsforældelsesfrist på 5 år. I disse sager vil forældelsesfristen være 5 år, selvom der i det konkrete tilfælde er et strafmaksimum i særlovgivningen på f.eks. 1 år, og hvor forældelsesfristen derfor efter de almindelige regler ville være 2 år.

Det foreslås desuden, at der ikke indtræder forældelse af strafansvar, når en konkret lov-

overtrædelse er omfattet af en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken strafansvaret er uforældeligt. Som eksempel på en sådan mellemfolkelig overenskomst kan nævnes statuttet for Den Internationale Straffedomstol (ICC-statuttet), hvoraf det følger, at forbrydelser, der henhører under straffedomstolens jurisdiktion, ikke forældes.

Lovforslaget indeholder tillige forslag om ændrede bestemmelser om afbrydelse af forældelsesfrister, så anklagemyndigheden og politiet får samme simple fremgangsmåde til at afbryde forældelsen, som andre offentlige myndigheder har i dag. Det vil sige, at forældelsesfristen afbrydes, når den pågældende gøres bekendt med, at han eller hun er sigtet for overtrædelsen. Det foreslås samtidig, at fristafbrydelse i forhold til juridiske personer kan ske overfor personer, der efter de gældende regler i retsplejeloven kan modtage forkyndelser på den juridiske persons vegne. Det betyder, at forældelsesfristen kan afbrydes over for en vid kreds af personer, f.eks. ansatte.

Der foreslås endvidere længere forældelsesfrister for bødestrafte. Det foreslås, at alle bøder under 10.000 kr. forældes efter 5 år, hvis der ikke forinden er indgivet begæring om udpantning, mens den tilsvarende forældelsesfrist for bøder over 10.000 kr. skal være 10 år. Forældelsesfristen for forvandlingsstraf for bøder foreslås også ændret, således at forvandlingsstraffen bortfalder efter 3 år for bøder under 10.000 kr., mens den bortfalder efter 5 år for bøder over 10.000 kr.

Endelig foreslås strafferammen i straffelovens § 164, stk. 3, om falske afsonere m.v. ændret fra 6 måneders fængsel til 1 års fængsel. Denne del af lovforslaget tilsigter en skærpelse af straffen for den, som tilskynder en anden til at afsonere en fængselsstraf i sit sted, samt for falske afsonere.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.